

der også tale om en lempelse, som i hvert fald for omverdenen var hemmelig, fordi den ikke var offentliggjort. Derfor må ministeren forstå, at mistanken falder på, om det er en bevidst praksis, når man igen – på trods af at man nu har en portal, man påstår skal løse det – har lavet en praksisændring uden at offentliggøre den.

Nogle gange kan jeg blive i tvivl, om ministeren forstår, hvor alvorlige de her regler er for de mennesker, det handler om. Hvordan skal pensionisten i det her tilfælde, der sidder uden for landets grænser, vide, at man nu kan søge, fordi der er en anden tolkning af reglerne, hvis den praksisændring er foregået i al hemmelighed internt i ministeriet?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan ikke være med på hr. Morten Østergaards skingre tone. Jeg synes også, vi omvendt skal prøve at hive det her lidt ned til, hvad det er. Det er nogle regler, som får konsekvenser, men det er ikke nogen regler, der har betydning, at nogle pensionister tidligere ikke har kunnet søge. Det har heller ikke betydning, at de ikke tidligere har kunnet få deres ægtefælle familiesammenført. Det kan have været på baggrund af nogle andre regler.

Så jeg vil sådan set blot appellere til hr. Morten Østergaard om lige at kravle lidt ned fra det skingre træ. Med hensyn til den her praksisændring har der selvfølgelig ikke været nogen ambitioner om at holde det her hemmeligt. Vi taler om, at der er gået en måned. Praksissen er trådt i kraft, og ja, det kunne godt have været lagt ud på hjemmesiden hurtigere. Hvis der er nogen, der mener, at de har fået en afgørelse, hvor det her kunne have været til fordel for dem, vil jeg da opfordre dem til at henvende sig.

Morten Østergaard (RV):

Det er jo i sandhed for det første et lidt besynderligt svar og for det andet et noget selvmodsigende svar. Først siger ministeren, at det her ikke har betydning, at nogen, som kunne have fået familiesammenføring, ikke har fået den, og efterfølgende, at hvis nogen føler, at det er sådan, må de endelig henvende sig. Altså, enten ved ministeren det, eller også ved ministeren det ikke, og derfor vil mit spørgsmål være: Kan ministeren garantere, at ingen, i den tid der er gået, fra man indførte reglerne, og til man nu ændrer praksis, er blevet anderledes stillet, end de ville have været, hvis man havde ændret praksissen

på et tidligere tidspunkt og dermed også fulgt Kommissionen, som jo er årsagen til, at man nu ændrer praksis? Er der ingen, der har lidt nød af det her eller fået en anden afgørelse, end de kunne have fået, altså, sådan at praksisændringen her ingen betydning får ude i virkeligheden?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jo, praksisændringen får selvfølgelig betydning, men det er ikke offentliggørelsen, der afgør det. Det er den besluttede praksisændring.

Så vil jeg gerne bede hr. Morten Østergaard om at høre efter, hvad jeg siger. Det, jeg sagde, var, at det ikke er sådan, at pensionister, som flytter tilbage til Danmark og har en ægtefælle, der søger om familiesammenføring, ikke har kunnet søge om opholdstilladelse. Det var det, jeg sagde. Det er klart, at den her praksisændring er trådt i kraft i oktober måned, og fremadrettet er det selvfølgelig de retningslinjer, der bliver brugt i de sager, der kommer ind, uanset om vedkommende lige præcis påberåber sig den adgang som EU-borger eller ikke gør det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hovedspørgeren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, der runder af.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak til ministeren for de besvarelser, vi hidtil har fået. Vi kan jo konstatere, at der har været en hemmelig praksis – om den så har været det bevidst eller ubevidst, er jo en helt anden diskussion. Der har i hvert fald været en praksis, der ikke har været offentliggjort. Så meget kan vi konkludere af de spørgsmål, og derfor har det været meget nyttigt at få stillet spørgsmålet her i dag.

Kl. 14.30

Men har det, at det ikke har været offentliggjort – det synes jeg nemlig ikke helt at vi fik præcist svar på – afholdt nogen fra at søge? Har det stillet nogen i en ringere situation, end hvis det havde været offentliggjort? Kan vi risikere, at der er nogen, der sidder tilbage og ikke har fået den behandling, de har haft krav på, fordi de ikke har været bevidst om, at de kunne søge på den her måde?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er meget svært for mig at svare på, om det har afholdt nogen fra at søge, som ellers ville have søgt. Det håber jeg også at hr. Simon Emil Ammitzbøll forstår: Jeg kan selvfølgelig ikke vi-